

NOTAT

Dato: 23. oktober 2008
Kontor: Internationalt Kontor
J.nr.: 2008/4050-1169
Sagsbeh.: SBA
Fil-navn: Notat

**Notat til Folketingets Europaudvalg
om
afgivelse af indlæg i EF-Domstolens præjudicielle sag C-303/08, Metin Bozkurt**

1. Indledning

Den tyske forvaltningsdomstol har forelagt EF-domstolen tre præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU's associeringsaftale med Tyrkiet, jf. artikel 7, stk. 1, andet led, i associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80.

Sagsøgeren i sagen er en tyrkisk statsborger, som i 2005 blev udvist af Tyskland på grund af idømmelse af frihedsstraf for voldtægt forbundet med forsætlig legemsbeskadigelse.

Det præjudicielle spørgsmål vedrører udvisningsafgørelsens overensstemmelse med ovennævnte associeringsaftale, herunder spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren har bevaret sin retsstilling i henhold til associeringsaftalen, når denne er skilt fra hovedpersonen.

2. Sagens faktiske omstændigheder

Sagsøger blev i 2005 udvist af Tyskland på grund af idømmelse af frihedsstraf for voldtægt forbundet med forsætlig legemsbeskadigelse mod sin tidligere hustru. Sagsøger er gentagne gange dømt for strafbare forhold. Det fremgår af sagen, at sagsøgeren i 1993 blev meddelt opholdstilladelse på baggrund af ægteskab med en i Tyskland bosiddende tyrkisk statsborger, der var arbejdstager i associeringsaftalens forstand, at sagsøgeren i 1998 blev meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse i Tyskland i medfør af artikel 7, stk. 1, andet led, i associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80, at samlivet mellem ægtefællerne blev ophævet i 2000, og at parret blev skilt i 2003.

Det første præjudicielle spørgsmål i sagen er, hvorvidt sagsøger har bevaret sin retsstilling i henhold til artikel 7, stk. 1, andet led, i associeringsaftalen, eller om han har mistet denne retsstilling ved skilsmisse fra sin ægtefælle. Dette spørgsmål har EF-domstolen i sin hidtidige retspraksis ikke entydigt taget stilling til, og Danmark har en interesse i at argumentere for, at en tredjelandsstatsborger – uagtet det forhold, at denne har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse - ikke kan have erhvervet en selvstændig retsstilling, når denne ikke længere har bopæl hos den hovedberettigede.

Såfremt EF-domstolen konstaterer, at sagsøger har bevaret sin tidsubegrænsede opholdstilladelse efter associeringsaftalen, er det næste spørgsmål, om sagsøgerens forbrydelse mod den hovedberettigede konstituerer et misbrug, der kan føre til, at han mister sin retsstilling i henhold til associeringsaftalen.

Såfremt efterfølgende omstændigheder ikke kan føre til fortabelse af retsstillingen grundet misbrug, rejser det spørgsmålet om, hvorvidt sagsøger som følge af det strafbare forhold mod den hovedberettigede ægtefælle er til fare for den offentlige orden, jf. artikel 14 i afgørelse nr. 1/80.

3. Dansk praksis

Sagen er interessant på grund af associeringsaftalens konsekvenser for den danske udlændingelovgivning, herunder reglerne om udvisning af tyrkiske statsborgere, der nyder rettigheder efter associeringsaftalen.

Sagens udfald har endvidere betydning for begrænsning af opholdsretten for EU-borgere og deres familiemedlemmer efter EU-opholdsdirektivet, da bestemmelserne i associeringsaftalen vedrørende udvisning fortolkes i lyset af EF-domstolens praksis vedrørende udvisning af EU-borgere og deres familiemedlemmer efter EU-opholdsdirektivet.

Dette spørgsmål vurderes at være af væsentlig betydning for Danmark, idet Danmark har interesse i at få fastslået, at voldsforbrydelser mod privatpersoner må kunne føre til en begrænsning af opholdsretten for tredjelandsstatsborgere samt EU-borgere omfattet af EU-opholdsdirektivet – særligt for så vidt angår forbrydelser af en vis grovhed, som tilfældet er i nærværende sag.

4. De forelagte spørgsmål og regeringens stillingtagen

Da sagens udfald vil kunne påvirke regelgrundlaget for at udvise tyrkiske statsborgere omfattet af associeringsaftalen og EU-borgere, er der fra dansk side afgivet indlæg i sagen, hvori der først og fremmest er argumenteret for, at der under henvisning til manglende familiemæssig tilknytning og misbrug bør kunne ske en fortabelse af retsstillingen efter associeringsaftalen.

